

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Miladou Haplovou v právní věci žalobce: **J.P.**, bytem, zastoupeného Mgr. Pavlínou Zámečnickovou, advokátkou se sídlem Příkop 8, 602 00 Brno, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o starobní důchod, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 9.7.2012, č. j.,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 9.7.2012, č. j., žalovaná zamítla námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ ze dne 18.4.2012, č. j. Potvrzeným rozhodnutím přiznala ČSSZ účastníkovi řízení od 14.9.2011 starobní důchod podle ust. § 29 odst. 1, písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o důchodovém pojištění) a s přihlédnutím k článkům 6 a 52 odst. 1 písm. b), nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ve výši 5.679,-Kč měsíčně. V podaných námitkách ze dne 21.5.2012 účastník řízení nesouhlasil s rozdělením svého starobního důchodu na část vyplácenou ČSSZ a SSP, neboť pracoval na území ČR a žádal o vyplácení důchodu pouze ze strany ČSSZ. Po citaci článku 20 odst. 1 Smlouvy mezi ČR a SR o sociálním zabezpečení č. 228/1993 Sb. a článku 15 odst. 1 Správního ujednání o provádění Smlouvy mezi ČR a SR o sociálním zabezpečení publikovaným pod sdělením MZV č. 117/2002 Sb. m.s., žalovaná konstatovala, že článek 20 odst. 1 Smlouvy je uveden v příloze č. III. Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 a platí tudíž po přistoupení ČR Evropské unii. Účastník řízení ke dni rozdělení ČSFR pracoval v organizaci

Poist'ovňa Otčina a.s. se sídlem v Bratislavě podle evidenčního listu důchodového zabezpečení ze dne 1.2.1995, proto mu byly všechny předchozí doby pojištění započítány jako slovenské doby pojištění. V odůvodnění rozhodnutí je dále popsán způsob výpočtu přiznaného dílčího starobního důchodu.

V žalobě žalobce především namítal, že správní orgán I. stupně pochybil, když starobní důchod žalobce rozdělil na dílčí důchod český a dílčí důchod slovenský, když určité doby pojištění byly započítány jako slovenské doby a žalovaný správní orgán pak pochybil když toto rozhodnutí jako správné potvrdil. Žalovaná se nevypořádala s námitkou žalobce, že po celou dobu pracoval na území ČR, nezabývala se otázkou, ve kterém smluvním státě se k 31.12.1992 nacházelo sídlo zaměstnavatele resp. odštěpného závodu či organizační složky, kde byl k danému datu zaměstnán. V tomto směru správní orgány neprovedly důkazy a nepřihlédly a nezhodnotily důkazy předložené žalobcem tj. pracovní smlouvy a dodatky k nim, z nichž vyplývá, že zaměstnavatelem žalobce ke dni 31.12.1992 byla organizační složka Poist'ovni Otčina a.s., Regionální ředitelství Zlín. Žalobce považuje rozhodnutí za nepřezkoumatelné a neodůvodněné. Dále poukázal na ustálenou judikaturu Ústavního soudu v obdobných věcech, v níž Ústavní soud konstatoval, že dobu odpracovanou ve slovenské části tehdejší ČSFR nelze považovat za dobu odpracovanou v cizině a Smlouva o sociálním zabezpečení mezi ČR a SR nemůže být na újmu českému občanovi ve výši důchodových nároků, jinak jde o diskriminaci. Pro účely výpočtu výše starobního důchodu je nutné započítat dobu odpracovanou na území ČSFR jako dobu v systému českého pojištění. Z judikatury Ústavního soudu také vyplývá, že je nepodstatné, ve které části ČSFR byl občan ke dni rozdělení společného státu zaměstnán, kde měl sídlo jeho zaměstnavatel či organizační jednotka. Žalobce byl a je občanem ČR s trvalým pobytem na území ČR, práci vykonával v ČR pro pobočku se sídlem v ČR, a proto není možné, aby byl oproti jiným občanům ČR znevýhodněn pouze v důsledku zániku společného státu. Žalobce se domnívá, že má nárok na přiznání starobního důchodu toliko od českého nositele zabezpečení, nárok mu vznikl podle čs. právních předpisů a ze všech dob zabezpečení, které získal. Z uvedených důvodů navrhl, aby soud obě rozhodnutí zrušil a věc vrátil správnímu orgánu I. stupně k dalšímu řízení.

Žalovaná se ve vyjádření dovolává Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71, které koordinuje právní úpravu vztahů týkajících se sociálního zabezpečení od vstupu ČR a SR do Evropské unie (po 1.5.2004) a Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 (od 1.5.2010) a dovozuje, že i po 1.5.2004 je nadále aplikován článek 20 Smlouvy a čl. 15 Správního ujednání o provádění smlouvy, podle něhož se sídlem zaměstnavatele rozumí adresa, která je jako sídlo zapsána v obchodním rejstříku. Žalobce uplatnil 26.5.2011 žádost o starobní důchod s datem přiznání od 14.9.2011, dobu od 1.5.1993 do 31.5.1993 odpracovanou na Slovensku žádal zhodnotit jako českou dobu pojištění a ohledně doby od 1.9.1964 do 30.4.2011 odkázal na evidenci ČSSZ. Dobu před 1.1.1993 může český nositel pojištění ve smyslu českých právních předpisů hodnotit jako dobu pojištění pro nárok a výši tehdy, pokud je příslušný k jejímu hodnocení podle čl. 20 Smlouvy. V evidenci žalované se nachází evidenční list důchodového zabezpečení označený zkratkou SR vyhotovený 7.10.1994 potvrzující dobu zabezpečení od 20.7.1992 do 30.4.1993, v kolonce název organizace je uvedena „Pojišťovna OTČINA, a.s.“ Zarámí 88, Zlín. Podle výpisu z obchodního rejstříku vedeného Městským soudem v Praze, odd. A, vložka 33183 byla organizace „Poist'ovňa OTČINA, a.s. Nitra - Odštěpný závod Zlín, se sídlem Zarámí 88, Zlín, do obchodního rejstříku zapsaná až do 18.3.1993, z informativního výpisu obchodního rejstříku vedeného u OS Bratislava 1, oddíl Sa, vložka 843/B vyplývá, že Poist'ovňa OTČINA, a.s. Nitra (v současnosti UNIQA poist'ovňa, a.s.) byla do obchodního rejstříku zapsána 4.1.1991. Na

základě toho žalovaná dovodila, že doby zabezpečení získané žalobcem na území ČR před 1.1.1993 se považují za dobu zabezpečení SR. Dále žalovaná popsala způsob výpočtu dílčího důchodu žalobce. Žalovaná nesporně, že žalobce ke dni 31.12.1992 pracoval na území ČR, avšak odštěpný závod Zlín byl do obchodního rejstříku zapsán až od 18.3.1993, proto k 31.12.1992 nemohl být zaměstnavatelem žalobce. Podle kopie pracovní smlouvy ze dne 20.7.1992 a souhlasu s ukončením pracovního poměru dohodou ze dne 20.4.1993, které žalobce předložil k Žádosti o odstranění tvrdosti předpisu o sociálním zabezpečení, byla zaměstnavatelem Poist'ovňa OTČINA, a.s., se sídlem Štefánikova 88, Nitra. Pouze dodatek k pracovní smlouvě uzavřelo regionální ředitelství této pojišťovny se sídlem ve Zlíně. Existenci tohoto odštěpného závodu ke dni 31.12.1992 a jeho zápis do obchodního rejstříku se nepodařilo prokázat a žalobce tyto skutečnosti nijak nedokládá. Žalovaná tedy vycházela z toho, že ke dni 31.12.1992 byla zaměstnavatelem žalobce Poist'ovňa OTČINA, a.s. Nitra. Pokud se žalobce odvolává na nálezy Ústavního soudu týkající se nároku na vyrovnávací příspěvek k českému dílčímu starobnímu důchodu (pl. ÚS 5/12) žalovaná konstatuje, že rozhodnutím ze dne 18.4.2012 nebylo rozhodováno o nároku na vyrovnávací příspěvek, nýbrž o přiznání dílčího starobního důchodu. Dále konstatovala, že rozhodnutím ministra práce a sociálních věcí ze dne 17.10.2012, č.j. 2012/80330 – 71 bylo vyhověno žádosti žalobce o odstranění tvrdosti zákona, kterou uplatnil 15.5.2012 a již žádal zprostředkování výplaty důchodu a stanovení jeho výše výlučně podle čs. předpisů.

Dne 18.12.2012 zástupkyně žalobce sdělila, že mu bylo doručeno rozhodnutí ministra práce a sociálních věcí ze dne 17.10.2012, kterým vyhověl jeho žádosti o odstranění tvrdosti.

V replice ze dne 1.8.2013 k vyjádření žalované ze dne 16.11.2012 žalobce vytýkal správnímu orgánu, že k posouzení sídla zaměstnavatele žalobce ke dni 31.12.1992 byly použity pouze internetové výpisy z obchodního rejstříku, v případě společnosti UNIQA poist'ovňa, a.s. je založena pouze část výpisu, což nelze považovat za řádné důkazy pro zjištění, ve kterém smluvním státě se k 31.12.1992 nacházelo sídlo zaměstnavatele žalobce, resp. odštěpného závodu či organizační složky. V žádosti o přiznání starobního důchodu žalobce předložil pracovní smlouvy a dodatky k nim, z nichž vyplývá, že zaměstnavatelem ke dni 31.12.1992 byla organizační složka Pojišťovna OTČINA, a.s. regionální ředitelství Zlín. Správní orgán měl vyžádat oficiální výpis z obchodního rejstříku obchodní společnosti Poist'ovňa OTČINA, a.s., úplný výpis včetně zápisu a změn a další doklady ze sbírky listin týkající se Poist'ovni OTČINA, a.s. Podle žalobce nebyl řádně zjištěn skutkový stav věci a žalobce setrval na žalobě.

Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce sepsal žádost o starobní důchod dne 26.5.2011 s požadovaným datem přiznání od 14.9.2011 u MSSZ Brno. Žádost byla postoupena 29.7.2011 Slovenské pojišťovně, o čemž byl žalobce informován. Vyřízení žádosti urgoval 16.2 a 4.5.2012. Žádost o odstranění tvrdosti zákona ze dne 15.5.2012 doložil Pracovní smlouvou uzavřenou mezi žalobcem s Poist'ovňou OTČINA, a.s., Štefánikova 88, Nitra dne 20.7.1992 s nástupem do práce téhož dne na pozici referenta administrativy s místem výkonu práce pobočka, a.s. Brno. Dodatkem č. 1 ze dne 2.11.1992 k pracovní smlouvě ze dne 20.7.1992 Pojišťovna OTČINA, a.s. Nitra byla zastoupena regionálním ředitelem Zlín a došlo ke změně druhu práce od 1.10.1992 – referent, likvidátor PU. V razítku tohoto dodatku je uvedeno „Pojišťovna OTČINA, a.s. regionální ředitelství Zlín“. Další dodatek č. 1 ze dne 17.12.1992 k pracovní smlouvě změnil pracovní smlouvu ze dne 1.10.1992 uzavřenou mezi Pojišťovnou OTČINA, a.s. Nitra od 1.12.1992 v druhu práce na funkci odborný likvidátor s místem výkonu práce Brno. V otisku razítka na tomto dodatku je opět uvedena Pojišťovna OTČINA, a.s. regionální ředitelství. Dne 17.12.1992 Pojišťovna

OTČINA, a.s. Štefánikova 88, Nitra vyhotovila platový výměr nabývající platnost od 1.12.1992 v souladu s platovým řádem pracovníků Pojišťovny OTČINA, a.s. Nitra. V otisku razítka je opětovně uvedena „Pojišťovna OTČINA, a.s. regionální ředitelství Zlín“. Dne 20.4.1993 Poist'ovňa OTČINA, a.s. Štefánikova 88, Nitra sděluje žalobci souhlas s ukončením pracovního poměru dohodou ke dni 30.4.1993. Dne 14.9.1993 Poist'ovňa OTČINA, a.s. Štefánikova 88, Nitra jako plátce mzdy vyhotovila potvrzení o zdanitelné mzdě pro zdanění příjmů fyzických osob ze závislé činnosti za rok 1993. V potvrzení ze dne 10.1.1994 o zdanitelných příjmech ze závislé činnosti za zdaňovací období 1993 týkající se měsíce dubna 1993 je otisk razítka Pojišťovna OTČINA, a.s. odštěpný závod Zlín. V obchodním registru Ministerstva spravedlnosti Slovenské republiky je uvedeno, že Poist'ovňa UNIQA, a.s. byla zapsána dne 4.1.1991, Pojišťovňa OTČINA, a.s. Nitra od 1.6.1995 do 5.7.1995 a Poist'ovňa OTČINA, a.s. od 6.7.1995 do 29.11.2000. Z úplného výpisu z obchodního rejstříku vedeného Městským soudem v Praze, oddíl A, vložka 33183 vyplývá, že dne 18.3.1993 byla jako organizační složka podniku zahraniční osoby zapsána Poist'ovňa OTČINA, a.s. Nitra – Odštěpný závod Zlín, se sídlem Zlín, Zarámí 88. Dne 15.5.2012 sepsal žalobce žádost o odstranění tvrdosti předpisů o sociálním zabezpečení ve věci stanovení výše důchodu vypláceného Sociální pojišťovnou v Bratislavě podle právních předpisů ČR a o zprostředkování jeho výplaty. Zde uvedl, že pobírá starobní důchod od ČSSZ Praha od 14.9.2011, starobní důchod od Slovenské sociální pojišťovny a prohlásil, že nárok na starobní důchod mu vznikl po 30.4.2004 podle právních předpisů Slovenské republiky a ke dni 31.12.1992 měl zaměstnavatele se sídlem na území dnešní Slovenské republiky, což doložil pracovní smlouvou (Pojišťovňa OTČINA) ze dne 20.7.1992, pracovní smlouvou (Slovenská poist'ovňa) ze dne 28.4.1993, trvalý pobyt má na území ČR pracoviště na území ČR podle pracovních smluv a dodatků k nim. Dále prohlásil, že po 31.12.1992 byl důchodově pojištěn v SR pouze od 1.1.1993 do 31.5.1993, měl trvalý pobyt na území ČR a Sociální pojišťovna v Bratislavě neprovádí a nemá povinnost provádět srážky z důchodu. Dále prohlásil, že všechny jím uvedené údaje odpovídají skutečnosti a je si vědom případných nepříznivých právních následků nepravdivého prohlášení, což stvrdil svým podpisem. Ministr práce a sociálních věcí ČR svým rozhodnutím ze dne 17.10.2012 vyhověl jeho žádosti a následně ČSSZ Praha rozhodnutím ze dne 17.1.2013, č.j. rozhodla, že od 1.1.2013 na základě rozhodnutí shora zprostředkovaně přejímá výplatu starobního důchodu náležejícího od Sociální pojišťovny v Bratislavě a od 1.1.2013 vyplácený starobní důchod upravuje podle právních předpisů ČR na částku 14.317,-Kč měsíčně.

Žalobce při jednání u soudu uvedl, že žádost o odstranění tvrdosti zákona ze dne 15.5.2012 podal po předchozích určitých jednáních. Učinil prohlášení pod bodem 1 této žádosti, ale vycházel z toho, že pracovní smlouvu se společností OTČINA uzavíral pro pracoviště v Brně a dovolával se dodatku č. 1 a dalších listin, kde je dole v razítku uveden Zlín.

Na základě shora uvedených a konstatovaných listin, jimiž soud provedl důkaz při jednání, dospěl soud k závěru, že ke dni 31.12.1992 bylo sídlo zaměstnavatele žalobce na území Slovenské republiky. Uvedené soud dovozuje zejména z pracovní smlouvy uzavřené mezi žalobcem a Poist'ovňou OTČINA, a.s. Štefánikova 88, Nitra dne 20.7.1992 a ze sdělení téže Poist'ovni OTČINA, a.s. Štefánikova 88, Nitra, ze dne 20.4.1993, v němž vyslovuje souhlas s ukončením pracovního poměru dohodou ke dni 30.4.1993. Pokud se žalobce dovolává dodatku č. 1 ze dne 2.11.1992 a 17.12.1992, na niž je uveden otisk razítka regionálního ředitelství ve Zlíně, je třeba podotknout, že při uzavření těchto dodatků byla Pojišťovňa OTČINA, a.s. Nitra, jak je v nich uvedeno, zastoupena regionálním ředitelem ve Zlíně, ale vždy šlo o dodatky ke smlouvě ze dne 20.7.1992. I v dodatku č. 2 ze dne 15.4.1993

k pracovní smlouvě je uvedeno, že jím došlo ke změně pracovní smlouvy ze dne 20.7.1992 uzavřené mezi Poist'ovňou OTČINA, a.s. Nitra a žalobcem a poist'ovňa byla zastoupena generálním ředitelem. Podle soudu v projednávané věci je rozhodující, se kterým subjektem žalobce uzavřel a ukončil pracovní poměr. Z příslušných listin shora citovaných vyplývá, že šlo jednoznačně o Poist'ovňu OTČINA, a.s. Štefánikova 88, Nitra, tudíž sídlo zaměstnavatele žalobce ke dni 31.12.1992 bylo na území dnešní Slovenské republiky, což konečně odpovídá i prohlášení samotného žalobce v žádosti o odstranění tvrdosti předpisů o sociálním zabezpečení ze dne 15.5.2012, kde uvedenou skutečnost tvrdil a těmito dvěma listinami prokazoval a dokládal a vlastnoručně své prohlášení podepsal. Soud tedy dospěl k závěru, že žaloba žalobce není důvodná, napadené rozhodnutí žalované bylo vydáno v souladu se zákonem a v době od 14.9.2011 do 31.12.2012 je rozhodnutím věcně správným.

Soud na základě shora provedeného posouzení věci žalobu ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. jak nedůvodnou zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 2 s.ř.s., neboť úspěšná žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 6. srpna 2013

JUDr. Milada Haplová, v.r.
samosoudkyně